

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

navrhovatelů: a) JUDr. M. J.
 b) Ing. P. J.
 oba zastoupeni Mgr. Janou Matiskovou, advokátkou
 se sídlem V Celnici 1034/6, Praha 1e

proti
odpůrci: **Rada města Rokytnice nad Jizerou**
 se sídlem Horní Rokytnice 197, 512 44 Rokytnice nad Jizerou
 zastoupena JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem
 se sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5

v řízení o návrhu na zrušení (části) opatření obecné povahy – Opatření obecné povahy č. 1/2024 – územní opatření o stavební uzávěře vydané usnesením rady města Rokytnice nad Jizerou ze dne 6. ledna 2025 č. 2/2025

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2024 – územní opatření o stavební uzávěře vydané radou města Rokytnice nad Jizerou usnesením ze dne 6. ledna 2025 č. 2/2025 se ke dni právní moci tohoto rozsudku zrušuje v části:
článek 1 odst. 1 oddíl „pro pozemky či části pozemků v katastrálním území X (740969) parc. č.:“ ve vztahu k pozemkům p. č. XA a XB v k. ú. X.
- II. Ve zbytku se návrh zamítá.

III. Odpůrce je povinen nahradit navrhovatelům náklady řízení ve výši 20 140 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejich zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Obsah návrhu

1. Navrhovatelé uvedli, že dne 6.1.2025 bylo odpůrcem usnesením č. 2/2025 vydáno opatření obecné povahy – územní opatření o stavební uzávěře (dále také jen „Napadené OOP“) podle § 102 odst. 2 písm. n) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, podle § 171 a následujících ustanovení správního řádu a dále podle § 27 odst. 2 písm. e) a § 123 a násl. zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon z roku 2021“). Napadené opatření nabylo účinnosti dne 23. 1. 2025.
2. Navrhovatelé se dále věnovali odůvodnění své aktivní legitimace k podání návrhu. Ve společném jmění manželů mají mimo jiné pozemky p. č. XA a XB v k. ú. xx (dále také jen „Pozemky“), které jsou zahrnuty do rozsahu Napadeného OOP. Podle úplného znění Územního plánu Rokytnice nad Jizerou po Změně č. 4 (dále také jen „ÚP Rokytnice nad Jizerou“) je na Pozemcích vymezena lokalita (plocha) č. 807 se způsobem využití Plochy bydlení – individuální venkovské s předpokládaným využitím pro umístění jednoho rodinného domu a jednoho bytu a jejich využití dvěma osobami. Podle Napadeného OOP je na Pozemcích zakázáno „umísťovat, povolovat a provádět stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území a měnit využití území“.
3. Proti návrhu Napadeného OOP podali navrhovatelé připomínky, které odpůrce shledal nedůvodnými.
4. Ke své aktivní legitimaci k podání návrhu navrhovatelé ještě uvedli, že Pozemky koupili v roce 2009 jako zastavitelnou plochu s úmyslem realizovat zde výstavbu rodinného domu v souladu s ÚP Rokytnice nad Jizerou. Jakákoliv realizace této výstavby je jim ovšem dlouhodobě znemožněna nepřiměřeně dlouhým a opakovaným nařizováním stavební uzávěry pro dané území. Tím dochází k dotčení jejich vlastnického práva.
5. V **prvé návrhové námitce** zpochybnili navrhovatelé zákonnost Napadeného OOP. Stavební uzávěra totiž v rozporu s § 123 odst. 3 stavebního zákona z roku 2021 svojí délkou přesahuje dle jejich přesvědčení nezbytně nutnou dobu ve smyslu citovaného ustanovení. Podle čl. 5 odst. 1 Napadeného OOP se doba trvání stavební uzávěry stanovuje do doby nabytí účinnosti Změny č. 3 Územního plánu Rokytnice nad Jizerou (dále také jen „Změna č. 3“), nejpozději však do 31. 12. 2025. Napadená stavební uzávěra však není zdaleka první stavební uzávěrou v dané lokalitě. Navrhovatelé podrobně popsali, že stavební uzávěra ze shora uvedeného důvodu trvá na Pozemcích (ve formě opakovaných na sebe navazujících OOP) více jak 8 let. Ačkoliv byla stavební uzávěra formálně rozkouskována do vícero samostatných aktů, při posuzování přiměřenosti její délky by se dle jejich názoru měly jednotlivé akty posuzovat společně a ve vzájemné souvislosti. V souvislosti s tím vytkli odpůrci prodlevy při přípravě návrhu Změny č. 3 ÚP Rokytnice nad Jizerou, o pořízení jejíhož návrhu rozhodl odpůrce již 24. 2. 2016. S účinností od 27. 7. 2016 jsou pak Pozemky zasaženy stavební uzávěrou.
6. Ve **druhé návrhové námitce** se navrhovatelé věnovali plochám stavební uzávěry. Dle jejich názoru jedinou ze 3 kategorií vymezených Napadeným OOP odůvodňujících zařazení Pozemků do ploch dotčených stavební uzávěrou je, že mají spadat pod plochy NATURA

2000. Podle odůvodnění Napadeného OOP by příslušné Plochy NATURA 2000 měly být v návrhu Změny č. 3 označeny překryvným značením „Luční stanoviště Natura 2000 v zastavitelném území“, přičemž jde o plochy, na kterých byla zjištěna přítomnost chráněných druhů rostlin spadajících po ochranu EVL Krkonoše.
7. Podle odůvodnění návrhu Změny č. 3 se zastavitelná plocha skutečně navrhuje zrušit z důvodu kolize se zájmem ochrany přírody a krajiny, konkrétně z důvodu (údajného) vyčerpání možných záborů lučních stanovišť typu 6230. Byť tuto skutečnost Napadené OOP výslovně neuvádí, lze se tedy dle navrhovatelů domnívat, že Pozemky byly posouzeny jako plochy NATURA 2000 a zařazeny do stavební uzávěry z důvodu tvrzeného výskytu lučního stanoviště typu 6230 na ploše č. 807. Tato kategorizace Pozemků ovšem nejenže dle navrhovatelů neodpovídá skutečnému faktickému stavu této plochy, ale zároveň není v Napadeném OOP nijak odůvodněna.
8. S tímto tvrzením úzce souvisí obsah **třetí návrhové námítky**. Ta se týká právě nesprávného posouzení Pozemků. S odkazem na měření EVL prováděné Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR, na Sdělení KRNAP ze dne 20. 3. 2023, sp. zn. KRNAP 02047/2023 a Stanovisko KRNAP ze dne 20. 12. 2024, sp. zn. KRNAP 12855/2024, je identifikace Pozemků jako biotopu 6230 chybná, ten by měl být zařazen do biotopu 6250. Oba tyto biotopy se přitom zásadně liší stran své rozlohy, zastavitelnosti i zastavěnosti, přípustná zastavitelná plocha biotopu 6250 je téměř 30x větší než přípustná zastavitelná plocha biotopu 6230. Pokud by Pozemky byly pro účely přípravy návrhu Změny č. 3 zařazeny správně do biotopu 6250, je dle navrhovatelů zřejmé, že s ohledem na dostupnou kapacitu zastavitelnosti dle Přehledu lučních biotopů nezasahují do žádného z lučních biotopů nad přípustnou míru zastavitelnosti. Pro stavební uzávěru na Pozemcích by tak nebyl dán žádný legitimní důvod.
9. Napadené OOP přitom v této souvislosti pouze odkazuje na návrh Změny č. 3 a provedené posouzení SEA. Tyto dokumenty ovšem nikterak nedokládají ani nezduvodňují zařazení Pozemků do biotopu 6230, ani zda a proč jde o luční stanoviště I. nebo II. kvality. Jelikož je tak posouzení Pozemků v návrhu Změny č. 3 nesprávné, nemůže být správné ani jejich zařazení do Napadeného OOP, které tyto údaje pouze pasivně přejímá.
10. Ve **čtvrté návrhové námítce** byla namítána nepřezkoumatelnost Napadeného OOP ve vztahu k Pozemkům. Dle navrhovatelů byla potřeba přijetí stavební uzávěry pouze stručně popsána na str. 7 Napadeného OOP. Omezuje se pouze na obecné odkazy na návrh Změny č. 3 a hrozící vyčerpání limitů záborů lučních stanovišť. Absentuje jakékoliv odůvodnění pro zařazení Pozemků do dané uzávěry nebo odůvodnění přiměřenosti její délky. Nikterak není rozvedeno ani tvrzení, že rozsah současné stavební uzávěry je vymezen v „minimálním možném plošném rozsahu“.
11. **Pátá návrhová námítka** se týkala té části Napadeného OOP, v níž odpůrce vypořádal připomínky navrhovatelů vznesené k návrhu Napadeného OOP (dále také jen „Vyjádření k připomínkám“). Navrhovatelé nesouhlasili s vypořádáním svých připomínek ať už se týkaly doby trvání stavební uzávěry, kategorizace lučního biotopu či odůvodnění stavební uzávěry. Stran doby trvání stavební uzávěry upozornili na skutečnost, že stavební zákon z roku 2021 na rozdíl od předchozího stavebního zákona zavedl maximální přípustnou délku stavebních uzávěr, a to 6 let. Zopakovali, že odpůrce porušuje zákonný požadavek na trvání stavební uzávěry po nezbytně nutnou dobu, jelikož pro dotčené území již léta opakovaně vydává materiálně téměř identickou stavební uzávěru bez řádného odůvodnění.

12. Pokud jde o odpůrcovo zdůvodnění, že k zařazení Pozemků do biotopu 6230 dospěl po konzultaci se Správou KRNAP a posuzovatelem SEA, kdy mezi návrhem Změny č. 3 a měřením EVL mělo dojít k údajné změně poměrů v území, pak tato změna měla být vysvětlena ve stanovisku zpracovatele SEA. Navrhovatelé ovšem neměli a nemají možnost se seznámit s obsahem údajných konzultací. Napadené OOP pak nikterak nezduodňuje, proč by měly zmiňované konzultace převážet nad měřením EVL a informacemi z veřejně dostupných seznamů vedených Agenturou ochrany přírody a krajiny. Odpůrce k Napadenému OOP žádné vyjádření posuzovatele SEA nepřiložil (samotný dokument SEA se o Pozemcích vůbec nezmiňuje).
13. Co se týče odůvodnění stavební uzávěry, odpůrce pouze konstatuje, že jeho závěry vyplývají z nezávislého odborného posouzení v rámci procesu SEA. Uvedený dokument se však k Pozemkům nevyjadřuje. Není tak zřejmé, na jaké nezávislé odborné posouzení odpůrce odkazuje. I kdyby příslušná posouzení nebo konzultace proběhly, odpůrce v odůvodnění Napadeného OOP opomněl uvést jejich bližší vysvětlení včetně použitých metodik, úvah a způsobu jejich hodnocení. Proto je rovněž Vyjádření odpůrce k připomínkám, potažmo Napadené OOP, nepřezkoumatelné.
14. Navrhovatelé proto závěrem navrhli, aby krajský soud Napadené OOP zrušil, eventuálně aby je zrušil v části článek 1 odst. 1 oddíl „pro pozemky či části pozemků v katastrálním území xx (740969) parc. č.:“ ve vztahu k pozemkům p. č. XA a XB v k. ú. xx.

II. Vyjádření odpůrce

15. Vyjádření odpůrce k návrhu do značné míry kopírovalo obsah Vyjádření k připomínkám (viz str. 9 až 11 Napadeného OOP).
16. Ohledně doby trvání stavební uzávěry vychází odpůrce z předpokladu, že v případě řetězení stavebních uzávěr není vyloučeno, aby na sebe navazovaly, přičemž jejich celkový součet není nezbytně omezen maximální délkou jedné uzávěry, jak ji definuje zákon. Podstatou tohoto systému je to, že v případě prodloužení se musí důvody pro nové nebo navazující omezení vždy znovu zvážit. Nyní projednávaná a vydávaná stavební uzávěra je svým rozsahem významně menší a představuje prakticky finální a relativně ustálenou podobu, která odpovídá více či méně konečné podobě změny územního plánu.
17. Kromě toho, že řetězení stavebních uzávěr považuje, pokud jsou k němu dány věcné důvody, za přípustné, má odpůrce rovněž za to, že případnou celkovou dobu, pokud by se délky sčítaly, nelze v případě uzávěr vydaných podle starších právních předpisů, tedy v době účinnosti starého stavebního zákona, mechanicky tyto uzávěry započítat do limitu podle současného zákona. Důvodem je kontinuita veřejné správy a ochrana cílů plynoucí ze staré právní úpravy.
18. S ohledem na uvedené je tedy třeba vyložit právo tak, že stavební uzávěry podle staré právní úpravy vydané v době, kdy neexistoval časový limit, se do limitu nemohou započítávat. V opačném případě by tak byla zcela zmařena možnost doprojednat změnu územního plánu, respektive doprojednat ji tak, aby byla použitelná a v území prosaditelná. Bylo by tak zasaženo do práva na samosprávu obce. Navrhovatelé se při tom nemohou dovolávat teze nepřípustnosti zásahu do již nabytých práv, protože ve vztahu k Pozemkům zatím žádná subjektivní práva nenabyli.

19. Na celou věc délky trvání je ovšem dle odpůrce možné nahlížet ještě z jiné, další perspektivy. V obecné rovině je nezbytné teoreticky rozlišovat mezi nepřiměřenou délkou jako takovou na straně jedné a nepřipustnou maximální délkou na straně druhé.
20. První kritérium je relativní, vychází z principu přiměřenosti a není postaveno na stanovení přesné hranice, ale poměřuje omezení jako takové na straně jedné a účel, pro který je činěno, na straně druhé, přičemž zohledňuje celý kontext. Posuzovaná věc je výjimečná tím, že odpůrce je obec, která je v národním parku, a to v situaci, kdy hranice zastavěné kvóty se podle představ představitelů národního parku blíží realitě a tlak na zachování nezastavěné kvóty určitého typu luk (či jiných přírodních povrchů) je silný. Během trvání předchozích uzávěr se zjistilo, že reforma (změna) územního plánu, jejíž záměr (spojení areálů) byl důvodem pro přijetí této stavební uzávěry, musí být s ohledem na požadavky KRNAP komplexnější a rozsáhlejší. Proces vyjednávání se Správou KRNAP a současně zapracovávání jejich podmínek do studie je proces, který je časově i věcně náročný. Ačkoliv navenek to vypadá, že se nic neděje, ve skutečnosti hledá autor studie společně se Správou KRNAP řešení, které by obstálo jako funkční a současně průchozí.
21. Pořizovatel, potažmo orgány obce, nejsou na úseku přijímání změny územního plánu nečinné, ale činí kroky, které jsou nezbytné, přičemž tak činí způsobem, který je v rámci možností nejrychlejší. Skutečnost, že obec je již nyní na krajní hranici zátěže území, pak vytváří tlak na zvlášť velkou obezřetnost při propojování areálů, což je o to více náročnější a nákladnější, pokud se v otázkách ochrany přírody a krajiny uplatňuje princip předběžné opatrnosti. Nelze ani v této souvislosti opomenout, že délka zpracování plyne z podmínek Správy KRNAP, z požadavku dotčeného orgánu státní správy, jeho stanoviskem je pořizovatel vázán a nemůže se od něj odchýlit.
22. Vedle posouzení nepřiměřené délky, které je vždy relativní a závislé na kontextu, je samozřejmě možné si položit otázku, zda (sečtená) délka není nepřipustná z hlediska zákonem stanovených mezí. Pokud zákon stanoví pevnou hranici, její překročení nebo naopak nepřekročení nepodléhá testu přiměřenosti, ale je pouze otázkou matematického výpočtu lhůty. Navrhovatelé se dovolávají maximální délky trvání stavební uzávěry podle nového stavebního zákona. Podle odpůrkyně ovšem není možné kritéria současného stavebního zákona vztahovat na ty stavební uzávěry, které platily v době starého stavebního zákona. Takový výklad by byl retroaktivní, tedy v rozporu s principy právního státu. Přejícné ustanovení sice konstatuje, že ustanovení § 123 odst. 3 stavebního zákona z roku 2021 se na stavební uzávěry vydané přede dnem účinnosti nového stavebního zákona použije obdobně, ale tato normativní věta má takový důsledek, že lhůta dle § 123 odst. 3 citovaného zákona počíná běžet až s okamžikem účinnosti stavebního zákona.
23. Důvod zařazení do regulace je podle odpůrce zřejmý. Pozemky navrhovatelů vykazují vlastnost, která je chráněna v rámci ochrany životního prostředí národního parku. Jedná se o výskyt určitého typu lučního stanoviště. Příslušná hodnota je chráněna parametricky. Jinými slovy, její zábor je možný v rámci obce do naplnění předem dané kvóty. Změna územního plánu předjímá takový zábor. Pokud by ovšem byly zabráněny plochy jiné dřívě, tak by takový zábor pro zájem prosazovaný změnou územním plánem nebyl již možný. To je tedy důvodem zařazení do regulace. Neexistuje povinnost zahrnovat do regulace pouze takové pozemky, které odpovídají svým využitím konečným cílům změn územního plánu. Naopak platí, že je tam možné zařadit to, co strukturálně může do tohoto cíle zasáhnout.

24. Stran nesprávného posouzení Pozemků odpůrce uvedl, že ve fázi před vypořádáním této připomínky po konzultaci s oběma subjekty (Správa KRNAP a posuzovatel SEA) dospěl k těmto závěrům. Správa KRNAP vycházela z vrstvy mapování AOPK z roku 2009 a opírá se o terénní pochůzky pouze „v okolí“. Zmíněná informace, o kterou se opírají navrhovatelé, byla psána v březnu, kdy ještě rostliny nerostou a není možné vyhodnocení v terénu. Z těchto důvodů vycházela Správa KRNAP pouze ze starého mapování. Pracovníci Správy KRNAP, tedy na příslušném pozemku, na rozdíl od posuzovatele SEA, fyzicky nebyli.
25. Zjištění v rámci SEA, podle kterého je na daných pozemcích jiné stanoviště, než je v mapových podkladech AOPK, pak je důsledkem toho, že poměry v území se v čase mění a jejich poznání pak stoupá. Přílohou této stavební uzávěry je rovněž stanovisko zpracovatele SEA, který své závěry objasňuje z odborného hlediska. K tomu je třeba dodat, že metodiky sběru a vyhodnocení se samozřejmě mohou lišit. Nezbytné ale je, aby pro jeden a tentýž účel byla použita jedna, což odpůrce dodržel.
26. Pokud jde o nepřezkoumatelnost Napadeného OOP, pak dle odpůrce podstata důsledků, kterým se navrhovatelé snaží čelit, je dána odborným posouzením v rámci SEA. To je odborný nezávislý proces. V rozsahu odborného zpracování jsou jeho závěry plně přezkoumatelné. Ostatní důsledky mají povahu aplikace důsledku těchto závěrů do stavební uzávěry, přičemž způsob, kterým se tak děje, je ze stavební uzávěry plně seznatelný. Pokud je nějaký pozemek pod chráněnými statky, jejichž zábor má povahu čerpání kvóty v kontextu celé obce nebo její části, platí obecný zákaz stavět, aby se kvóta nečerpala. To samo je úplný popis podstaty zákazu, který je podle odpůrce zcela zřejmý, a tedy přezkoumatelný. Navrhl proto zamítnutí návrhu.

III. Replika navrhovatelů

27. V replice k tomuto vyjádření navrhovatelé v podstatě jenom shrnuli podstatu svých návrhových tvrzení. Ohledně problematiky délky stavební uzávěry, která na Pozemcích trvá již skoro 9 let, znovu argumentovali tím, že překračuje v rozporu se zákonem nezbytně nutnou dobu. Ohledně problematiky zařazení Pozemků do lučního biotopu zopakovali, že odůvodnění Napadeného OOP se omezuje na pouhé odkazy na zjištění SEA nebo na neveřejné konzultace s KRNAP nebo pořizovatelem SEA.

IV. Posouzení věci krajským soudem

28. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, protože s tím navrhovatelé i odpůrce výslovně souhlasili. Byl přitom dle § 101d odst. 1 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody návrhu. O věci usoudil následovně.
29. Není sporu o tom, že navrhovatelé mají Pozemky ve společném jmění manželů a že tyto jsou zahrnuty do rozsahu Napadeného OOP, tedy vztahuje se na ně stavební uzávěra.

Délka trvání stavební uzávěry

30. Dané problematiky se týkala **první návrhová námitka**.

31. Jak plyne z obsahu návrhu i Napadeného OOP zastupitelstvo odpůrce na zasedání 24. 2. 2012 usnesením č. 311/2016 rozhodlo o pořízení Změny č. 3 Územního plánu Rokytnice nad Jizerou. Ta do dnešního dne nebyla přijata.
32. Navrhovatelé i odpůrce jsou ve shodě i pokud jde o historický popis a vývoj stavebních uzávěr v dané lokalitě. Stavební uzávěra v ní byla vyhlášena:
- opatřením obecné povahy č. 1/2016 ze dne 12. 7. 2016 s dobou trvání do 31. 12. 2016
 - opatřením obecné povahy č. 1/2017 ze dne 28. 8. 2017 s dobou trvání do 30. 6. 2020
 - opatřením obecné povahy č. 1/2020 ze dne 17. 6. 2020 s dobou trvání do 30. 10. 2023 (zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 7. 2021)
 - opatřením obecné povahy č. 1/2021 ze dne 1. 11. 2021 s dobou trvání do 30. 10. 2023
 - opatřením obecné povahy č. 1/2023 ze dne 30. 10. 2023 s dobou trvání do 31. 12. 2024.
33. Nutno zdůraznit, že jednotlivé stavební uzávěry na sebe jednak časově navazovaly, jednak spolu úzce souvisí co do účelu, protože mají společný důvod – a to obavu odpůrce, že by stavební činnost v předmětném území mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované Změny územního plánu č. 3 města Rokytnice nad Jizerou (ve stručnosti – jde o snahu obce propojit stávající lyžařské areály Studenov a Horní Domky). Není také pochyb o tom, že po celou dobu omezení plynoucí z jednotlivých stavebních uzávěr dopadají na Pozemky navrhovatelů. Stavební uzávěra tedy trvá v dané lokalitě fakticky již téměř devět let.
34. Shora uvedená opatření obecné povahy byla vydána dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon z roku 2006“). Napadené OOP bylo vydáno dle stavebního zákona z roku 2021.
35. Z jeho ustanovení upravujících institut právní uzávěry vybírá soud následující:
36. Územním opatřením o stavební uzávěře se omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit jeho budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí nebo opatření v území, jímž se upravuje využití území (§ 123 odst. 1). Územní opatření o stavební uzávěře, kterým se omezuje nebo zakazuje stavební činnost, která by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, se vydává na nezbytně nutnou dobu, která však nesmí být delší než 6 let (§ 123 odst. 3).
37. Dle § 124 odst. 1 územní opatření o stavební uzávěře obsahuje a) vymezení území s uvedením katastrálního území a parcelních čísel pozemků podle katastru nemovitostí, pro které platí omezení nebo zákaz stavební činnosti, b) rozsah a obsah omezení nebo zákazu stavební činnosti, c) popřípadě další podmínky vyplývající ze stanovisek dotčených orgánů, d) dobu trvání omezení nebo zákazu stavební činnosti, e) stanovení podmínek pro povolování výjimek. Dle odst. 2 téže normy je součástí územního opatření o stavební uzávěře výkres na podkladu katastrální mapy s vyznačením území, pro které platí stavební uzávěra.
38. Každý může k návrhu územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území uplatnit připomínky. Stanoviska a připomínky se uplatňují u pořizovatele

písemně do 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Na vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu se použije § 98 odst. 2 obdobně s tím, že návrh vyhodnocení připomínek zpracuje pořizovatel samostatně. Proti návrhu územního opatření nelze podat námitky podle části šesté správního řádu (§ 127 odst. 5).

39. Krajský soud dává navrhovatelům za pravdu, pokud jde o jejich názor na sčítání dob na sebe navazujících stavebních uzávěr. Již stavební zákon z roku 2006 (viz jeho § 97 odst. 1 a § 99 odst. 1) kladl důraz na dočasný charakter územního opatření o stavební uzávěře.
40. V souladu s tím se ostatně vyjadřovala i judikatura správních soudů. Význam časové roviny působení stavební uzávěry ve své judikatuře zdůraznil Nejvyšší správní soud, když v rozsudku ze dne 22. 4. 2011, č. j. 5 Ao 2/2011-30, vyložil, že *„aktuální právní úprava klade důraz na dočasný charakter územního opatření o stavební uzávěře. Vydat územní opatření o stavební uzávěře je tedy možné pouze v situaci, kdy je třeba zachovat dotčené území z hlediska stavebního po přechodnou dobu v určitém stavu pro budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace, pokud již příprava této dokumentace pokročila přinejmenším do stadia schváleného zadání, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření o využití daného území. [...] Podle § 97 odst. 1 a § 99 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 musí mít stavební uzávěra dočasný charakter. Lze ji vydat pouze v situaci, kdy je třeba zachovat dotčené území z hlediska stavebního po přechodnou dobu v určitém stavu pro budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace, pokud již bylo schváleno její zadání, nebo pro budoucí využití podle jiného rozhodnutí či opatření v území.“* Poukázat lze též na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 8 Ao 1/2009-142, v němž soud dovodil, že *„[p]ři posuzování otázky, zda při přípravě územního plánu je třeba (a i možno) vydat územní opatření o stavební uzávěře, tedy při úvaze, zda je toto opatření zapotřebí, protože by mohlo dojít ke ztížení nebo znemožnění využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, je nutno vycházet z aktuálního stavu této přípravy (z její fáze).“* Dále například z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2011, č. j. 5 Ao 5/2011-27, plyne, že: *„Stavební uzávěra vyhlášená podle § 33 odst. 3 stavebního zákona z roku 1976, příp. podle § 97 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 v souvislosti s přípravou regulačního plánu pro dané území trvá nepřiměřeně dlouhou dobu, pokud ani po uplynutí několika let od jejího vydání nebylo s pořizováním regulačního plánu, byť jen započato.“*
41. Tyto judikatorní závěry jsou dle krajského soudu plně aplikovatelné i na posuzování přiměřenosti délky stavebních uzávěr vyhlášených dle stavebního zákona z roku 2021. I ten totiž jako jedno ze zásadních kritérií právního institutu stavební uzávěry vymezuje její dočasnost („vydává se na nezbytně nutnou dobu“). Na rozdíl od předchozí právní úpravy stanoví i maximální možnou délku stavební uzávěry, a to šest let. V tom je tedy nová právní úprava ještě přísnější než ta dosavadní, neboť kritérium dočasnosti stavební uzávěry bylo tímto zdůrazněno.
42. Zdejší soud se již v minulosti problematikou stavebních uzávěr v Rokytnici nad Jizerou opakovaně zabýval. V souvislosti s tím odkazuje např. na svůj rozsudek ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022-196, jehož předmětem byl návrh na zrušení Územního opatření o stavební uzávěře č. 1/2021 vydaného usnesením odpůrce č. 329/2021 dne 1. 11. 2021. V něm se k návrhové námitce zabýval i požadavky na časový rámec tohoto územního opatření. A již tehdy zcela jasně deklaroval, že je nutno posuzovat otázku, zda napadená stavební uzávěra délkou svého působení nepřesáhla nezbytně dlouhou dobu, v kontextu,

resp. v návaznosti na předchozí stavební uzávěry. Zohledňoval tedy dosavadní skutkový a procesní vývoj od roku 2016. Na tomto svém názoru nemá důvod cokoliv měnit.

43. Krajský soud tedy nesouhlasí s názorem odpůrce, že by se na každou z uvedených stavebních uzávěr mělo nahlížet izolovaně a jednotlivé doby jejich trvání se neměly sčítat. Jak už bylo konstatováno, v posuzované věci není pochyb o tom, že účel a důvod všech stavebních uzávěr je ve své podstatě shodný, měnil se pouze jejich rozsah. Přijmout názor odpůrce by de facto znamenalo rezignovat a popřít základní znak institutu stavební uzávěry, a to její dočasnost a trvání pouze po nezbytně dlouhou dobu.
44. Na tomto právním závěru dle soudu nemění ze shora uvedených důvodů nic ani skutečnost, že Napadené OOP je vydáváno (na rozdíl od předchozích stavebních uzávěr vydávaných dle stavebního zákona z roku 2006) podle nové právní úpravy, tedy podle stavebního zákona z roku 2021. Krajský soud tedy nesouhlasí s názorem odpůrce, že od účinnosti stavebního zákona z roku 2021 by se k délce trvání předcházejících stavebních uzávěr nemělo přihlížet a že by přiměřenost délky jejího trvání měla být nově posuzována až od účinnosti stavebního zákona z roku 2021 (zejména pak ve vztahu k její maximální možné délce šesti let). Takový výklad by byl v rozporu právě s jedním z charakteristických rysů institutu stavební uzávěry, tedy s její dočasností. Znamenal by nepřípustný zásah do (zejména vlastnických) práv majitelů pozemků, které jsou stavební uzávěrou dotčeny. Jejich vlastníci by přijetím nové právní úpravy byli totiž v důsledku znevýhodnění tím, že by se k předchozí délce stavebních uzávěr vydaných dle stavebního zákona z roku 2006 přestalo přihlížet. Pro takový výklad však není možné najít ve stavebním zákoně z roku 2021 oporu. Naopak.
45. Podle přechodného ustanovení § 326 odst. 1 stavebního zákona z roku 2021 k územním opatřením platí, že stavební uzávěry vydané podle zákona č. 50/1976 Sb. z důvodu zamezení možnosti ztížení nebo znemožnění budoucího využití území podle připravované územně plánovací dokumentace pozbývají platnosti dnem nabytí účinnosti tohoto ustanovení.
46. Dle odst. 2 této normy stavební uzávěry vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejde-li o stavební uzávěry podle odstavce 1, prověří příslušný úřad územního plánování z hlediska jejich aktuálnosti a souladu s požadavky tohoto zákona nejpozději do 1 roku ode dne nabytí jeho účinnosti a informaci o prověření vloží do národního geoportálu územního plánování, jinak pozbývají platnosti; nejsou-li splněny požadavky na aktuálnost a soulad s tímto zákonem a neuplynula-li lhůta 1 roku, postupuje se podle § 123 odst. 4. Ustanovení § 123 odst. 3 se na stavební uzávěry vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona použije obdobně.
47. Je tedy zřejmé, že úmyslem zákonodárce nebylo nezasahovat do již vyhlášených stavebních uzávěr dle předchozích právních úprav. Ty z nich, které byly vydány dle zákona č. 50/1976 Sb., stavební zákon z roku 2021 rovnou zrušil, a u těch, které byly vydány před jeho účinností, zakotvil kontrolní mechanismus zaměřený právě na prověření jejich aktuálnosti a souladu s jeho požadavky. I tento fakt tedy podporuje shora již jednou vyslovený závěr zdejšího soudu, že nová právní úprava kritérium dočasnosti stavebních uzávěr (včetně těch vydaných před její účinností) nikterak neoslabuje, naopak je akcentuje.
48. Krajský soud ovšem nesouhlasí ani s názorem, že by se s účinností stavebního zákona z roku 2021 staly ze zákona nezákonnými ty stavební uzávěry, které trvají déle než 6 let

(touto problematikou se již zabýval ve svém rozsudku ze dne 12. 9. 2024, č. j. 30 45/2024-85).

49. Záměrem zákonodárce, který plyne z citovaného přechodného ustanovení, je prověřit a přezkoumat ve stanovené lhůtě aktuálnost a soulad stavebních uzávěr vydaných podle stavebního zákona z roku 2006 s požadavky stavebního zákona z roku 2021. Pokud by ze zákona měly pozbýt platnosti všechny stavební uzávěry, které ve svém důsledku (v součtu jednotlivých na sebe navazujících stavebních uzávěr tak, jako je tomu v posuzované věci) trvají déle než 6 let, nebylo nic snazšího, než aby zákonodárce tento fakt v dané normě jasně zakotvil. Tak jako učinil u stavebních uzávěr vydaných podle zákona č. 50/1976 Sb. Tak se ovšem nestalo. Naopak zákonodárce stanovil shora popsany postup prověření všech stavebních uzávěr vydaných podle stavebního zákona z roku 2006 ze strany k tomu příslušných úřadů územního plánování. Na jejich postup při této revizi se vztahuje právě ustanovení § 326 odst. 2 stavebního zákona z roku 2021, a to včetně věty poslední, která stanoví, že právě v rámci tohoto přezkumného procesu se ustanovení § 123 odst. 3 na stavební uzávěry vydané přede dnem nabytí účinnosti stavebního zákona z roku 2021 použije obdobně.
50. Stavební zákon z roku 2021 ve svém ustanovení § 326 odst. 2 tak svěřuje v první řadě úřadům územního plánování, aby prověřily, zda stavební uzávěry vydané dle stavebního zákona z roku 2006 jsou stále aktuální a zda jsou v souladu s jeho požadavky. Pokud v tomto revizním procesu budou shledány kolize mezi starou a novou úpravou či přezkoumávaná stavební uzávěra nebude shledána aktuální, zákon stanoví, jak mají kontrolující úřady územního plánování postupovat. Z žádného ustanovení stavebního zákona z roku 2021, ani z citovaného ustanovení jeho § 326, nelze dovodit, že by ustanovení § 123 odst. 3 mělo zpětnou účinnost, tedy že by v důsledku něho byly bez dalšího (ze zákona) nezákonnými ty stavební uzávěry, které trvají déle než 6 let.
51. Skutkový stav posuzované věci je od shora uvedeného sice odlišný v tom, že Napadené OOP bylo vydáno již za účinnosti stavebního zákona z roku 2021, ale daný právní závěr je dle soudu nutno aplikovat i na tyto případy. Kritérium maximální možné délky stavební uzávěry v délce šesti let zakotvené stavebním zákonem z roku 2021 není možné bez dalšího aplikovat na ty stavební uzávěry, které v daném území fakticky existovaly již za účinnosti stavebního zákona z roku 2006. V tom směru nemůže mít § 123 odst. 3 stavebního zákona z roku 2021 zpětnou účinnost. Opačný výklad by byl retroaktivní, což by (a v tomto nutno přisvědčit odpůrci) bylo v rozporu s principy právního státu. Nově stanovené kritérium maximální délky trvání stavební uzávěry nelze dle soudu zcela opominout, ale ze shora uvedených důvodů je k němu na místě přihlídnout jako ke kritériu toliko podpůrnému.
52. Krajský soud se proto zaměřil na posouzení toho, zda (s přihlédnutím k délce trvání předchozích stavebních uzávěr vydaných pro danou lokalitu dle stavebního zákona z roku 2006) Napadené OOP splňuje kritérium dočasnosti, tedy zda bylo vydáno dle § 123 odst. 3 stavebního zákona z roku 2021 na nezbytně nutnou dobu. Připomíná, že ve svém shora již citovaném rozsudku ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022-196, jehož předmětem byl návrh na zrušení Územního opatření o stavební uzávěře č. 1/2021 vydaného usnesením odpůrce č. 329/2021 dne 1. 11. 2021 (s dobou trvání do 30. 10. 2023), uzavřel, že uvedené kritérium naplněno bylo, proto (mimo jiné) návrh zamítnul. Kasační stížnost tehdejšího navrhovatele proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2022, č. j. 1 As 132/2022-67.

53. Krajský soud dospěl k závěru, že napadená stavební uzávěra délkou svého působení nezbytně dlouhou dobu nepřesáhla, a to ani v kontextu, respektive v návaznosti na předchozí (shora citované) stavební uzávěry. A to z následujících důvodů.
54. Jak je opakovaně judikováno, zpracování územního plánu od jeho zadání až po schválení je poměrně dlouhodobý dynamický proces, v jehož průběhu může docházet k větším či menším změnám v uvažovaném řešení. Proces vedoucí k finálnímu vydání územního plánu je z hlediska stanovení konkrétního obsahu územního plánu, jakož i aplikace příslušných právních předpisů, procesem složitým, v mnoha ohledech náročným a z hlediska časového procesem dlouhodobým, který se skládá z několika na sebe navazujících etap vzniku. Schválení a vydání samotného územního plánu předchází zejména rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení územního plánu; zpracování, projednání a schválení zadání územního plánu; zpracování a projednání případného konceptu územního plánu (pokud je tak stanoveno v zadání územního plánu); zpracování a veřejné projednání návrhu územního plánu. Aby přitom mohl pořizovatel územního plánu přistoupit ke kroku dalšímu, musí vždy splnit zákonné podmínky stanovené pro krok předchozí.
55. Při plném respektu k právu obce na samosprávu je tak při posuzování přiměřenosti délky působení napadené stavební uzávěry úkolem soudu bránit jednotlivce (v tomto případě navrhovatele) toliko před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů co do doby pořizování změny územního plánu a z toho rezultující délky působení napadené stavební uzávěry.
56. Za vybočení z přípustného časového rámce působení územního opatření o stavební uzávěře v podobě jeho nepřiměřeně dlouhého působení a s ním spojené porušení § 123 odst. 3 stavebního zákona z roku 2021, pro které by bylo nutno územní opatření o stavební uzávěře zrušit, by bylo možno považovat v zásadě teprve dlouhodobou, bezdůvodnou a svévolnou nečinnost obce při přijímání územního plánu, v rámci jehož přípravy bylo územní opatření o stavební uzávěře vydáno. Přitom je třeba přihlídnout též k aktivitě navrhovatele jako subjektu, do jehož práv je územním opatřením o stavební uzávěře zasahováno (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011–103).
57. V nyní posuzovaném případě k vybočení z přípustného časového rámce působení územního opatření o stavební uzávěře dle názoru krajského soudu nedošlo, a to ani se zohledněním dosavadního skutkového a procesního vývoje (tedy vývoje od roku 2016). Krajský soud akcentuje, že dotčeným územím je území velmi specifické, a to s ohledem na jeho ochranu a požadavky na tuto ochranu plynoucí zejména ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Na uvedené území (ale i na přijímaný územní plán či jeho změny), jsou (pochopitelně) kladeny velké požadavky zejména ze strany Správy KRNP.
58. Odpůrce se problematice celkové délky trvání stavebních uzávěr v dané lokalitě podrobně věnoval na str. 3 až 6 Napadeného OOP. V podrobnostech na tuto část odůvodnění Napadeného OOP soud odkazuje.
59. Krajský soud se nyní zajímal zejména o aktivity odpůrce, které vyvinul zhruba od 30. 10. 2023, kdy skončila účinnost stavební uzávěry, jejíž přiměřenou dobu trvání posuzoval ve svém rozsudku ze dne 10. 5. 2022, č. j. 30 A 12/2022-196 (viz shora).

60. Z odůvodnění Napadeného OOP vyplynulo, že dne 11. 10. 2023 proběhla informační schůzka pro veřejnost k návrhu Změny č. 3 pro společné jednání za účasti zpracovatele, pořizovatele a zástupců města. Společné jednání se konalo 12. 10. 2023. Lhůta pro podávání připomínek skončila 13. 10. 2023, lhůta pro sdělení stanovisek dotčených orgánů a připomínek sousedních obcí pak 13. 11. 2023. Následně probíhalo vyhodnocení výsledků projednávání návrhu a tzv. dohodovací jednání s dotčeným orgánem státní správy. Dohodovací jednání se Správou KRNAP proběhla v několika etapách ve dnech 13. 12. 2023, 13. 5. 2024 a 30. 5. 2024. Prvotní návrh dohody byl Správě KRNAP zaslán 22. 7. 2024, avšak vzhledem ke složitosti dané problematiky bilancování záborů naturových lučních stanovišť na území obce v návrhu Změny č. 3 má být dle odpůrce hledání dohody mezi orgánem ochrany přírody a zpracovatelem SEA stále v intenzivním jednání a dosud nebylo dokončeno.
61. Úspěšně proběhlo dohodovací jednání s odborem životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Libereckého kraje, které se konalo 25. 1. 2024 a z něhož vyplynuly požadavky na prověření vymezení zastavěného území, na úpravu grafického zpracování a regulativu jedné z ploch rozdílného způsobu využití. Ve dnech 31. 1. 2024 a 19. 2. 2024 se uskutečnila jednání se zástupci vlastníka a provozovatele vodohospodářské infrastruktury ohledně prověření kapacit vodovodů, kanalizační sítě a čistírny odpadních vod dle Změny č. 3.
62. Dle odpůrce je průběh pořizování Změny č. 3 negativně ovlivněn také ne zcela funkčním Národním geoportálem územního plánování.
63. Problematice délky stavební uzávěry se odpůrce věnoval také ve Vyjádření k připomínkám na str. 9 až 10 Napadeného OOP. Nad rámec argumentace, kterou zopakoval ve vyjádření k návrhu (viz shora), zdůraznil, že současná stavební uzávěra je svým rozsahem významně menší a představuje prakticky finální a relativně ustálenou podobu, která odpovídá konečné podobě Změny č. 3 (oproti opatření obecné povahy č. 1/2023 se plocha stavební uzávěry zmenšila z plošné výměry cca 131 ha na plochu cca 29 ha, tedy o 77,9 % - viz str. 6 Napadeného OOP).
64. Shora uvedeným údajům obsaženým v odůvodnění Napadeného OOP nemá krajský soud důvod nevěřit, ostatně nebyly nikterak rozporovány ani navrhovateli.
65. Dle jeho názoru se tak dosud nejedná ze strany odpůrce o nedůvodnou a svévolnou nečinnost. Jak plyne ze shora popsaného, odpůrce pokračoval v přípravách Změny č. 3, za tím účelem podnikl řadu kroků, jednání a dalších aktivit. Stejným důvodem, proč nebyla Změna č. 3 stále přijata, je nedosažení shody mezi odpůrcem a Správou KRNAP coby dotčeným orgánem na úseku ochrany životního prostředí v dané oblasti. Samozřejmě se nabízí otázka, proč k této dohodě nedošlo za více jak osm let a zda snaha odpůrce o její uzavření má šanci na úspěch. Krajský soud vyhodnotil s přihlédnutím k obsahu Napadeného OOP a obsahu předloženého správního spisu, že v současné době je s ohledem na stav přípravy chystané územně plánovací dokumentace reálné, aby Změna č. 3 byla vyhlášena do konce účinnosti Napadeného OOP, tedy do 31. 12. 2025. Za relevantní v tomto směru považuje také skutečnost, že rozsah stavební uzávěry se oproti předchozí její podobě významně snížil a měl by již dle odpůrce představovat v podstatě konečnou podobu odpovídající obsahu chystané Změny č. 3.
66. Dle názoru krajského soudu by se však pro posouzení zákonnosti stavební uzávěry do budoucna jevilo významným, pokud by k vyhlášení Změny č. 3 do konce účinnosti

Napadeného OOP nedošlo (v tu dobu by již stavební uzávěra trvala v podstatě 9 a půl roku). Jak už uvedl soud shora, od kritéria maximální délky trvání stavební uzávěry, která byla stanovena stavebním zákonem z roku 2021, nelze zcela odhlédnout. Předpokládá se, že jde o lhůtu, která je dostatečná pro vypracování připravované územně plánovací dokumentace i v tak složitých podmínkách, jaké objektivně panují např. na územích národních parků. Princip dočasnosti vnímá soud ze shora uvedených důvodů jako prioritní a nelze jej upozadovat do nekonečna, byť by nečinnost obce při pořizování územně plánovací dokumentace nebylo možno považovat za zjevně nedůvodnou a svévolnou. V takovém případě by nepřijetí připravované územně plánovací dokumentace ve stanoveném časovém horizontu svědčilo spíše o její právní neuskutečnitelnosti. Právě to by mohlo představovat onen exces ze strany obecní samosprávy, před kterým má soud povinnost práva jednotlivce tímto postupem dotčená chránit.

Zařazení Pozemků pod rozsah Napadeného OOP

67. Přestože formálně byla zbývající část návrhu rozdělena do **několika návrhových námitek**, jejich podstata byla totožná. Navrhovatelé zpochybňovali přezkoumatelnost, zákonnost a správnost zařazení Pozemků pod rozsah napadené stavební uzávěry. Dle jejich názoru totiž Pozemky kritéria pro to, aby byly součástí stavební uzávěry, nenaplnují a odpůrce přezkoumatelným a přesvědčivým tento jejich názor nevyvrátil.
68. V logické posloupnosti se soud musel zabývat nejprve námitkou přezkoumatelnosti těch částí Napadeného OOP, které se dané otázky týkají, protože pokud by je shledal nepřezkoumatelnými, nemohl by logicky přistoupit k přezkumu jejich zákonnosti a správnosti.
69. Byť, pokud jde o kvalitu a podrobnost odůvodnění opatření obecné povahy, se judikatura správních soudů týká především územních plánů obcí, dle názoru krajského soudu lze závěry v ní obsažené přiměřeně aplikovat i na odůvodnění územních opatření o stavebních uzávěrách.
70. A to samozřejmě s přihlédnutím k faktu, že dle § 127 odst. 5 stavebního zákona z roku 2021 proti návrhu územního opatření o stavební uzávěře nelze podat námítky podle části šesté správního řádu. Každý ale může k návrhu tohoto územního opatření uplatnit připomínky. Návrh vyhodnocení připomínek musí být pořizovatelem územního opatření zpracován samostatně včetně odůvodnění, je-li navrženo připomínce nevyhovět nebo ji vyhovět pouze částečně (viz § 98 odst. 2 ve spojení s § 127 odst. 5 stavebního zákona z roku 2021).
71. Judikatura správních soudů vyžaduje, aby odůvodnění opatření obecné povahy v zásadě odpovídalo požadavkům na individuální správní akty, konkrétně na správní rozhodnutí. Musí tedy obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při vykladu právních předpisů (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 3/2008-136).
72. Nejprísnější nároky pak správní soudy kladou na tu část odůvodnění opatření obecné povahy, v níž správní orgán rozhoduje o vznesených námitkách, což je logické, protože se nepochybně o správní rozhodnutí jedná (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 5/2010-169). Správní orgán tedy musí v odůvodnění opatření obecné povahy dostatečně vyjádřit rozhodovací důvody, resp. důvody pro přijetí právě té právní regulace, která je v opatření obecné povahy obsažena.

73. Krajský soud si je plně vědom, že vyhodnocení připomínek nemá podobu správního rozhodnutí, přesto však je třeba dle jeho názoru na ně klást požadavky minimálně v tom smyslu, že v závislosti na obsahu připomínek musí přezkoumatelným způsobem objasnit, z jakých důvodů nebylo připomínkám vyhověno či jim bylo vyhověno pouze částečně.
74. Této své povinnosti však zůstal odpůrce v části odůvodnění Napadeného OOP týkající se vyhodnocení důvodnosti navrhovatelí vznesených připomínek (tedy ve Vyjádření k připomínkám) stran zařazení Pozemků pod rozsah Napadeného OOP hodně dlužen.
75. Odpůrci nelze vytýkat, že se zařazení Pozemků do stavební uzávěry nevěnoval podrobněji v těch částech odůvodnění Napadeného OOP, které se týkají obecných důvodů, pro které bylo Napadené OOP přijato. Po odpůrci totiž nelze rozumně požadovat, aby se v těchto částech obecného odůvodnění přijaté stavební uzávěry věnoval individuálně každému z pozemků a odůvodňoval, z jakých důvodů byl ten který do stavební uzávěry podřazen.
76. Navrhovatelé však podali proti návrhu Napadeného OOP podrobné připomínky (v podstatě shodné s návrhovými námitkami) ve kterých (mimo jiné) žádali vysvětlení, z jakého důvodu byly Pozemky zařazené pod rozsah Napadeného OOP, potažmo proč Pozemky do té doby zařazené dle dostupných podkladů Agentury ochrany přírody a krajiny a dle vyjádření Správy KRNAP do biotopu 6520 byly zařazené do výrazně vzácnějšího biotopu 6230. Argumentovali tím, že přípustná zastavitelná plocha biotopu 6520 je téměř 30x větší než přípustná zastavitelná plocha biotopu 6230. Dle jejich názoru, pokud by Pozemky zůstaly zařazené do původního biotopu 6520, stavební uzávěra by se jich vůbec nemusela týkat.
77. Odpůrce se této části připomínek navrhovatelů věnoval na str. 10 a 11 Napadeného OOP.
78. Navrhovatelům předně nutno přisvědčit v tom, že z odůvodnění Napadeného OOP nelze vysledovat, do které ze tří kategorií ploch dotčených stavební uzávěrou a vymezených na jeho str. 6 a 7 Pozemky spadají, tedy z jakého titulu jsou stavební uzávěrou dotčeny. Spíše intuitivně tak lze dovodit, že v případě Pozemků se jedná o třetí kategorii těchto ploch, tedy plochy, které jsou v návrhu Změny č. 3 označeny překryvným značením „Luční stanoviště Natura 2000 v zastavitelném území“.
79. Dále považuje soud za důležité konstatovat, že odpůrce neargumentoval v odůvodnění Napadeného OOP tím, že i za situace, pokud by Pozemky zůstaly zařazené v původním biotopu 6520, musely být pod rozsah napadené stavební uzávěry zařazené. Implicitně tedy připustil, že přearažení Pozemků do biotopu 6230 má pro jejich zařazení do napadené stavební uzávěry relevanci.
80. Přearažení Pozemků do biotopu 6230 odůvodnil odpůrce předně konzultacemi se Správou KRNAP a posuzovatelem SEA. Mapování AOPK z roku 2009 je dle nich zastaralé, vyjádření Správy KRNAP, že Pozemky spadají do biotopu 6520, pak navíc bylo vyhotoveno v březnu, kdy ještě rostliny nerostou. Posuzovatel SEA však na rozdíl od pracovníků Správy KRNAP byl na Pozemcích osobně a v době květu rostlin. Odpůrce dále uvedl, že to je důsledkem skutečnosti, že se poměry v čase mění a jejich poznání pak stoupá. Závěrem svého vyhodnocení těchto připomínek navrhovatelů pak uvedl, že přílohou Napadeného OOP je stanovisko zpracovatele SEA, kde jsou závěry o přearažení Pozemků do jiného biotopu objasněny z odborného hlediska.
81. Krajský soud však z obsahu odpůrcem předloženého správního spisu (tedy z podkladů pro přípravu návrhu územního opatření o stavební uzávěře) ověřil, že zmiňované stanovisko

zpracovatele SEA v něm založeno není. Stejně tak ověřil z úřední desky Městského úřadu Rokytnice nad Jizerou, že na úřední desce je Napadené OOP zveřejněno bez jakékoliv přílohy. Ostatně na tuto skutečnost upozorňovali i navrhovatelé v návrhu. Namítali rovněž, že jim není znám a nikde ani není zachycen obsah odpůrcem zmiňovaných konzultací se Správou KRNP a zpracovatelem SEA.

82. Krajský soud si sice od odpůrce předložení dotčeného stanoviska zpracovatele SEA vyžádal, ale tato skutečnost nemá pro posouzení přezkoumatelnosti Napadeného OOP relevanci, protože správní soud při přezkumu opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).
83. Za této situace považuje krajský soud Napadené OOP v té části jeho odůvodnění, v níž byly vyhodnoceny připomínky navrhovatelů ohledně zařazení Pozemků pod rozsah Napadeného OOP, resp. s tím úzce související připomínky navrhovatelů ohledně přearažení Pozemků do biotopu 6230, za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Navrhovatelům se nedostalo na jejich otázky dostatečných odpovědí, resp. řádného zdůvodnění postupu odpůrce. Obsah konzultací se Správou KRNP a posuzovatelem SEA není ve správním spisu (tedy v podkladech pro přípravu návrhu územního opatření o stavební uzávěře) nikterak zachycen. Stejně tak absentuje odpůrcem odkazované stanovisko zpracovatele SEA. Přitom právě ono mělo odůvodnit, proč k přearažení Pozemků do jiného biotopu došlo. V tomto směru tedy představuje zcela stěžejní (protože také jediný) objektivně existující podklad pro takový závěr. Jiné relevantní odůvodnění ve vyhodnocení této připomínky obsaženo není. I z toho důvodu jej odpůrce evidentně chtěl učinit součástí Napadeného OOP, neboť mělo být jeho přílohou. Zcela nepochybně se tak ale nestalo.
84. Již toto pochybení představuje samo o sobě důvod pro zrušení Napadeného OOP nebo jeho části. Za situace, kdy soud shledal uvedenou část odůvodnění Napadeného OOP nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů, nebylo již nutné (ale ani možné), aby se zabýval námitkami stran zákonnosti a správnosti přearažení Pozemků do jiného biotopu, potažmo zákonností a správností jejich zařazení pod rozsah Napadeného OOP.
85. V návaznosti na tyto závěry ale musel krajský soud posoudit, zda je nutné zrušit celé Napadené OOP nebo pouze některé jeho části. Připomíná, že návrhem v tomto směru není správní soud v daném řízení vázán. V posuzované věci sami navrhovatelé deklarovali, že ponechávají v tomto směru rozhodnutí na úvaze soudu, neboť navrhli petit eventuální (viz shora). Veden zásadou zdrženlivosti, může soud zrušit pouze část opatření obecné povahy, přestože se navrhovatel domáhá zrušení opatření obecné povahy jako celku.
86. Při vědomí shora uvedeného a se zohledněním povahy důvodů, pro které shledal některé z návrhových námitek důvodnými a které se týkají toliko Pozemků (resp. otázky jejich zařazení do stavební uzávěře), dospěl soud k závěru, že k ochraně dotčených vlastnických práv navrhovatelů postačí, pokud zruší Napadené OOP pouze v části specifikované samotnými navrhovateli v (eventuálním) návrhovém petitu – tedy článek 1 odst. 1 oddíl „pro pozemky či části pozemků v katastrálním území xx (740969) parc. č.:“ ve vztahu k pozemkům p. č. XA a XB v k. ú. xx.
87. Ve zbytku tedy návrh zamítnul.

V. Náklady řízení

88. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
89. Ve věci měli úspěch navrhovatelé, když k jejich eventuálnímu návrhu krajský soud zrušil jimi požadovanou část Napadeného OOP. Zrušil tedy tu část Napadeného OOP, která zasahovala do právní sféry navrhovatelů, jíž se návrh týkal a proti které fakticky brojili. Přestože tedy ve zbytku návrh zamítl (tzn. zamítl návrh na zrušení Napadeného OOP jako celku), byli navrhovatelé s podstatou svého návrhu ve věci plně úspěšní. Mají proto právo na náhradu nákladů řízení.
90. Předmětem daného soudního řízení byl návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ve smyslu § 101a a násl. s. ř. s. Navrhovatelé dovozovali svoji aktivní legitimaci z dotčení svých práv vyplývajících z existence jejich společného jmění manželů k Pozemkům. Spoluvlastník takto dotčené nemovitosti má však možnost se proti opatření obecné povahy bránit i bez souhlasu ostatních spoluvlastníků, a to bez ohledu na případnou velikost spoluvlastnického podílu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Aos 1/2012-140 a 1 Ao 5/2010-169). Samozřejmě nic nebránilo tomu, aby návrh podali oba navrhovatelé.
91. Jak ale plyne z usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 17. 2. 2016, č. j. 26 Cdo 3964/2015, při společném zastupování jedním advokátem, jehož úkony se týkají všech jím zastupovaných osob stejně, by vskutku bylo nekorektní, aby výše odměny byla advokátovi mechanicky přiznána podle § odst. 3 písm. a) ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu a závisela tak na množství spoluvlastníků, aniž by jejich pluralita ovlivnila obtížnost či pracnost jejich právního zastoupení. Pro takové případy je přiměřenější stanovit společnou odměnu za jeden úkon právní pomoci pro všechny zastoupené.
92. O takovou situaci se jedná dle přesvědčení krajského soudu i v projednávaném případě. Argumenty obou navrhovatelů obsažené v návrhu na zrušení opatření obecné povahy i v jejich vyjádřeních učiněných v průběhu soudního jednání byly totiž naprosto shodné, tedy totožné. Na obtížnost či pracnost jejich právního zastoupení tedy ten fakt, že se rozhodli podat návrh oba, ačkoliv tak mohl bez jakýchkoliv právních následků učinit pouze jeden z nich, neměl žádný vliv.
93. Z obsahu soudního spisu vyplynuly následující důvodné náklady řízení na straně navrhovatelů.
94. Navrhovatelé uhradili soudní poplatky za návrh ve výši **10 000 Kč**.
95. Dále mají právo na náhradu nákladů právního zastoupení. Zástupkyně navrhovatelů učinila ve věci fakticky 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání návrhu) po 4 620 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Náklady právního zastoupení tak činí **9 240 Kč**.
96. Z toho důvodu mají právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 450 Kč (tedy **900 Kč**).
97. Zástupkyně navrhovatelů netvrdila, nedoložila, a z veřejně dostupného registru plátců DPH ani neplyne, že je registrována jako plátce DPH.

98. Odměnu za úkon právní služby soud navrhovatelům nepřiznal za repliku ze dne 17. 3. 2025, neboť její obsah nebyl pro posouzení důvodnosti návrhu relevantní.
99. Celková výše odměny za právní zastoupení tak činí **10 140 Kč**.
100. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně navrhovatelů **20 140 Kč**.
101. Proto krajský soud zavázal odpůrce povinností navrhovatelům tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jejich zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 28. března 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu